

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Halina Kiryło (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z wniosku D. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o rentę socjalną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 1 czerwca 2010 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 stycznia 2010 r.,

uchyła zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu - Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 28 stycznia 2010 r. odrzucił skargę kasacyjną ubezpieczonego D. K. od wyroku tego Sądu z dnia 16 września 2009 r.

W uzasadnieniu postanowienia ustalono, że wspomnianym wyrokiem z dnia 16 września 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 maja 2009 r. wydanego w sprawie z odwołania wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych o rentę socjalną. Odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony ubezpieczonemu w dniu 30 października 2009 r. Odwołujący się, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, złożył skargę kasacyjną od powyższego orzeczenia w dniu 31 grudnia 2009 r., a zatem po upływie dwumiesięcznego terminu do dokonania tej czynności procesowej, wynikającego z art. 398⁵ § 1 k.p.c. W konsekwencji tego skarga kasacyjna jako spóźniona podlega odrzuceniu z mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie Sądu drugiej instancji ubezpieczony wniósł o jego uchylenie. W motywach zażalenia pełnomocnik skarżącego podał, że w dniu 30 grudnia 2009 r. przez nieuwagę pozostawił skargę kasacyjną w samochodzie, który następnie użyczył członkowi swojej rodziny na zbliżający się okres świąteczny. Kiedy zorientował się w sytuacji, powiadomił o tym fakcie ubezpieczonego, który dysponując kopią skargi na prawach oryginału, jeszcze tego samego dnia podpisał ją i wysłał przesyłką poleconą do Sądu. Brak podpisu pełnomocnika na skardze kasacyjnej stanowił brak formalny, uzupełniony już w następnym dniu. Wniesienie skargi kasacyjnej od wyroku Sądu drugiej instancji ma zaś dla strony duże znaczenie. Ubezpieczony jest bowiem chory na białaczkę limfoblastyczną i znajduje się w trudnej sytuacji życiowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości fakt, że na wniosek ubezpieczonego D. K. odpis wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 września 2009 r. wraz z uzasadnieniem został doręczony skarżącemu w dniu 30 października 2009 r. W tej dacie rozpoczął zatem bieg dwumiesięczny termin z art. 398⁵ § 1 k.p.c. do wniesienia skargi kasacyjnej od tegoż orzeczenia i upłynął on w dniu 30 grudnia 2009 r., stosownie do art. 112 k.c. w związku z art. 165 § 1 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., I CZ 106/99, OSNC 2000 nr 1, poz. 21). W myśl art. 165 § 2 k.p.c. oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego jest przy tym równoznaczne z wniesieniem go do sądu. W świetle art. 398⁴ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna, poza wymaganiami charakterystycznymi dla tego środka

zaskarżenia, wymienionymi w § 1 powołanego artykułu, powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, do których należą zgodnie z art. 126 § 1 pkt 4 i § 3 k.p.c. m.in. podpisy strony albo jej pełnomocnika oraz samo pełnomocnictwo. W myśl art. 398⁶ § 1 k.p.c., jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia owych wymagań, przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia. Dotyczy to również braku podpisu skarżącego, ale jedynie wtedy, gdy skarga w ogóle nie została podpisana. Jeśli bowiem podpisała ją osoba nieuprawniona do wniesienia omawianego środka zaskarżenia, np. sama strona z naruszeniem normy art. 87¹ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna - jako niedopuszczalna - podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braku formalnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1998 r., II UZ 118/97, OSNP 1999 nr 3, poz. 104). Również skarżący może uzupełnić braki formalne skargi kasacyjnej w trakcie biegu terminu do jej wniesienia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2006 r., I PZ 25/05, OSNP 2007 nr 1-2, poz. 14).

Wracając na grunt niniejszej sporu wypada zauważyć, że w aktach sprawy znajduje się skarga kasacyjna ubezpieczonego, nosząca datę 30 grudnia 2009 r. (bez firmowej pieczętki kancelarii radcy prawnego, ale z pieczętką i podpisem pełnomocnika strony) wraz z wnioskiem o przyznanie pomocy prawnej, pełnomocnictwem i opłatą od niego (k. 108-112) oraz dowód nadania korespondencji przez Kancelarię Radcy Prawnego K. S., dokonanego w Urzędzie Pocztowym w dniu 31 grudnia 2009 r. W aktach figuruje również dowód nadania przez samego D. K. w Urzędzie Pocztowym w dniu 30 grudnia 2009 r. przesyłki poleconej na adres Sądu Apelacyjnego. W aktach sprawy znajdują się wreszcie niewszyte dwa egzemplarze skargi kasacyjnej z firmową pieczętką kancelarii radcy prawnego oraz pieczętką i podpisem pełnomocnika strony, a nadto dwa egzemplarze skargi kasacyjnej z odręcznym oznaczeniem kancelarii radcy prawnego oraz pieczętką i podpisem pełnomocnika strony, noszące datę wpływu do Sądu oznaczoną na 4 stycznia 2010 r. i zszyta wraz z kopertą (bez znaczka opłaty pocztowej) korespondencja zawierająca trzy egzemplarze skargi kasacyjnej podpisanej przez D. K. wraz z wnioskiem o przyznanie pomocy prawnej, z datą wpływu do Sądu przypadającą na 4 stycznia 2010 r. Pojawia się zatem pytanie, co

zawierały obie korespondencje nadane w Urzędzie Pocztowym z dnia 30 i 31 grudnia 2009 r. Jeżeli były to dwie odrębne skargi kasacyjne, należało rozważyć ich dopuszczalność, zgodność z ustawowymi wymaganiami i możliwości uzupełnienia ewentualnych braków formalnych oraz zdecydować o dalszym biegu każdej z nich. Jeżeli zaś przesyłka pocztowa z daty 31 grudnia 2009 r. stanowiła jedynie - jak twierdzi żalący się - uzupełnienie braku formalnego skargi kasacyjnej nadanej w dniu 31 grudnia 2009 r. przez jej podpisanie, pozostaje zastanowić się, jakich wymagań nie spełniała owa skarga i czy podlegały one uzupełnieniu oraz w jakim trybie i terminie.

Wobec niewyjaśnienia przez Sąd Apelacyjny powyższych kwestii, postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej jest przedwczesne. W tej sytuacji z mocy art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.